

Czwartek, 12 września 2013 r.

lub jeśli istnieje zagrożenie dla życia małoletniego, jego zdrowia fizycznego lub psychicznego, dobrego samopoczucia, bezpieczeństwa, jego praw podstawowych lub praw jego rodziny, oraz że indywidualne okoliczności dotyczące każdego małoletniego (jak również członków rodziny w przypadku łączenia rodzin) muszą być poddane dogłębnej ocenie; przypomina, że decyzja o powrocie może zostać podjęta tylko wówczas, gdy istnieje pewność, że małoletni zostanie objęty w kraju powrotu bezpiecznymi, konkretnymi i dostosowanymi przepisami, z poszanowaniem jego praw, oraz towarzyszącymi tym przepisom środkami w kraju powrotu; nawołuje państwa członkowskie, by w celu zapewnienia bezpiecznych powrotów dzieci, nawiązały współpracę i zawarły ustalenia dotyczące monitorowania z krajami pochodzenia i tranzytu, we współpracy z organizacjami pozarządowymi, organizacjami lokalnymi i międzynarodowymi, oraz by zapewniły ochronę i ponowną integrację małoletnich po ich powrocie; zaznacza, że takie ustalenia są kluczowym elementem powrotów; wraca się do Komisji o szczególne uwzględnienie w ocenie dyrektywy 2008/115/WE jej skutków dla małoletnich bez opieki, szczególnie art. 10, art. 14 ust. 1 lit. c) i art. 17; apeluje do UE o przyjęcie na siebie zobowiązania w zakresie zintensyfikowania starań w celu wyeliminowania potencjalnych czynników nasilających migrację, między innymi wczesnego zawierania małżeństw, zawierania małżeństw pod przymusem, szkodliwych praktyk wynikających z tradycji, takich jak okaleczanie kobiecych organów płciowych, i przemocy seksualnej na całym świecie;

26. podkreśla, że integracja małoletniego bez opieki w państwie przyjmującym powinna mieć miejsce na podstawie indywidualnego projektu na życie, opracowanego dla małoletniego i z małoletnim, przy pełnym poszanowaniu jego pochodzenia etnicznego, religii, kultury i języka;

27. apeluje do państw członkowskich o wprowadzenie obowiązku powzięcia przez władze środków w odniesieniu do małoletnich bez opieki, którzy są ofiarami żebractwa; uważa, że za wszelką cenę należy unikać wykorzystywania dzieci w żebractwie;

o

o o

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz Radzie Europy.

P7_TA(2013)0388

Sytuacja w Demokratycznej Republice Konga

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Demokratycznej Republice Konga (2013/2822(RSP))

(2016/C 093/27)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje,
- uwzględniając oświadczenia wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton z dnia 30 sierpnia 2013 r. w sprawie sytuacji w prowincji Nord-Kivu oraz z dni 7 czerwca 2012 r. i 10 lipca 2012 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części Konga,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie niestabilnej i niebezpiecznej sytuacji w regionie Wielkich Jezior, a w szczególności we wschodniej części Demokratycznej Republiki Konga (DR Konga), przyjętą na posiedzeniu w Paramaribo (Surinam) w dniach 27–29 listopada 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 22 lipca 2013 r. w sprawie regionu Wielkich Jezior oraz z dni 10 grudnia 2012 r., 19 listopada 2012 r. i 25 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji we wschodniej części DR Konga,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2053 (2012) w sprawie sytuacji w DR Konga, 1925 (2010), 1856 (2008), w której określono mandat misji ONZ w DR Konga (Monusco), oraz 2098 (2013), w której przedłużono mandat Monusco,

Czwartek, 12 września 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie misji stabilizacyjnej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Demokratycznej Republice Konga,
 - uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie sytuacji w regionie Wielkich Jezior,
 - uwzględniając decyzję Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej (UA) w sprawie sytuacji w regionie Wielkich Jezior, szczególnie we wschodniej części DR Konga, wydaną na 393. posiedzeniu w dniu 28 sierpnia 2013 r.,
 - uwzględniając oświadczenia szefów państw i rządów państw członkowskich Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior (ICGLR) z dnia 6 sierpnia 2013 r. i 24 listopada 2012 r. w sprawie sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w DR Konga,
 - uwzględniając rezolucję w sprawie sytuacji w DR Konga przyjętą przez Międzynarodową Organizację Frankofonii (OIF) na 14. szczycie państw frankofońskich w Kinszasie w dniach 13 i 14 października 2012 r.,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie z Kotonu podpisaną w czerwcu 2000 r.,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009) i 1960 (2010) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
 - uwzględniając art. 3 konwencji genewskiej z 1949 r. i protokół II do tej konwencji, które zakazują egzekucji pozasądowych, gwałtów, przymusowej mobilizacji i innych aktów okrucieństwa,
 - uwzględniając Konwencję o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r., która w szczególności zakazuje angażowania dzieci w konflikty zbrojne,
 - uwzględniając Protokół fakultatywny do Międzynarodowej konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, który został ratyfikowany przez kraje regionu Wielkich Jezior,
 - uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka z 1948 r. oraz Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów ratyfikowaną przez DR Konga w 1982 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że od lipca br. przemoc w DR Konga nasila się – ponownie dochodzi do starć między M23 a oddziałami rządowymi, czego konsekwencją są tysiące ofiar śmiertelnych i niezliczona liczba rannych, a także napaści na cywilów i żołnierzy sił pokojowych ONZ; mając na uwadze, że sytuacja humanitarna pozostaje krytyczna;
- B. mając na uwadze, że wskutek nieustającego konfliktu zbrojnego w regionie Kivu dochodzi do okrucieństw i przemocy, w tym grabieży, przemocy seksualnej i przemocy na tle płci, uprowadzeń i przymusowego poboru dzieci przez grupy zbrojne, a także naruszeń praw człowieka, co wciąż stanowi plagę niweczącą starania Rady Bezpieczeństwa ONZ i organów regionalnych o zakończenie konfliktu;
- C. mając na uwadze, że 28 sierpnia 2013 r. zginął żołnierz sił pokojowych ONZ, a 10 innych zostało rannych w zamachu grupy rebelianckiej M23 na wzgórzach w pobliżu Kibati w prowincji Nord-Kivu, gdy misja Monusco pomagała kongijskim siłom zbrojnym (FARDC) w ochronie zamieszkałych przez ludność cywilną okolic Gomy;
- D. mając na uwadze, że do porzucenia domów zmuszonych zostało 2,7 mln przesiedleńców wewnętrznych, w tym ponad milion w samym tylko 2012 r., a ponad 440 000 kongijskich uchodźców schroniło się w innych krajach afrykańskich, w związku z czym około 6,4 mln ludzi potrzebujących pomocy żywnościowej i kryzysowej z trudem próbuje przeżyć w prowizorycznych warunkach w wyniku nieustających walk i naruszeń zarówno praw człowieka, jak i międzynarodowego prawa humanitarnego we wschodniej części DR Konga;

Czwartek, 12 września 2013 r.

- E. mając na uwadze, że fakt, iż osoby odpowiedzialne za łamanie praw człowieka i zbrodnie wojenne nie są ścigane przez DR Kongo, sprzyja klimatowi bezkarności i zachęca do popełniania kolejnych zbrodni;
- F. mając na uwadze, że w maju 2013 r. przerwano negocjacje między grupami rebeliantów a państwem kongijskim; przypominając, że rebelianci z grupy M23, którzy zostali wcieleni do armii w wyniku porozumienia pokojowego z 2 000 r., zbuntowali się w kwietniu 2012 r. oraz że M23 stanowi jedną z kilkunastu grup zbrojnych prowadzących walkę w tym bogatym w zasoby regionie;
- G. mając na uwadze, że w dniu 5 września 2013 r. rozpoczął się 7. szczyt Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior (ICGLR), w trakcie którego wezwano do wznowienia i szybkiego zakończenia negocjacji pokojowych;
- H. mając na uwadze, że w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2098 (2013) z dnia 28 marca 2013 r. mandat Monusco przedłużono do dnia 31 marca 2014 r. i w trybie wyjątkowym utworzono wyspecjalizowaną „brygadę interwencyjną” w ramach prowadzących operację obecnych sił liczących 19 815 żołnierzy;
- I. mając na uwadze, że w 2012 r. państwa członkowskie ICGLR uruchomiły wspólny mechanizm weryfikacji (JVM), którego celem jest monitorowanie ruchu oddziałów we wschodniej części DR Kongo oraz rozmieszczenie planowanych neutralnych sił międzynarodowych;
- J. mając na uwadze, że zespół ekspertów ONZ opublikował dowody na powiązania Rwandy z rebeliantami oraz że Stany Zjednoczone wezwały Kigali do zaprzestania wsparcia; mając na uwadze, że Rwanda wielokrotnie zaprzeczała jakimkolwiek powiązaniom z M23;
- K. mając na uwadze, że stosowanie przemocy seksualnej oraz coraz częstsze stosowanie gwałtu jako narzędzia walki wywołuje tragiczne skutki, takie jak fizyczne i psychiczne wyniszczenie ofiar, i musi być uznawane za zbrodnię wojenną; mając na uwadze, że władze krajowe i społeczność międzynarodowa wiele zainwestowały we wzmocnienie systemu sądownictwa, szczególnie wojskowego, oraz w zachęcanie do wszczynania dochodzeń i postępowań w sprawach dotyczących przemocy seksualnej; mając na uwadze, że odbyły się procesy, jednak nie wykonuje się wyroków, a w wielu przypadkach osobom uznanym za winne udaje się uciec, niewiele zaś czyni się, aby zadośćuczynić ofiarom;
- L. mając na uwadze, że konieczne jest zaradzenie skutkom konfliktu, w szczególności poprzez rozbrojenie, przegląd sprawowania rządów na szczeblu lokalnym, demobilizację i ponowną integrację byłych bojowników, repatriację uchodźców, powrót osób przesiedlonych na terenie kraju do miejsc zamieszkania oraz wdrożenie realnych programów rozwoju;
- M. mając na uwadze, że Unia Europejska przyczynia się do przywrócenia zdolności działania wymiarowi sprawiedliwości i siłom bezpieczeństwa (policji i wojsku), a także dąży do usprawnienia ich funkcjonowania poprzez udzielanie pomocy finansowej i technicznej oraz szkolenie personelu w ramach misji EUSEC RD i EUPOL RD;
- N. mając na uwadze, że problemy związane z nielegalną eksploatacją krajowych zasobów naturalnych, z których część trafia do innych krajów, należą do czynników napędzających i zaostrzających konflikt w DR Kongo i pozostają przyczyną braku bezpieczeństwa w całym regionie;
- O. mając na uwadze, że rosnące bezrobocie, kryzys społeczny, kryzys żywnościowy, niewystarczający poziom podstawowych usług, zubożenie ludności oraz degradacja środowiska w DR Kongo również częściowo przyczyniają się do niestabilności tego kraju oraz regionu Wielkich Jezior;
- P. mając na uwadze, że w ostatnich miesiącach nie poczyniono postępów w pracach nad projektem ustawy o ochronie obrońców praw człowieka, a represje wobec działaczy zajmujących się prawami człowieka i wobec dziennikarzy w DR Kongo nasiliły się – dochodzi do ich arbitralnych aresztowań i zastraszania; mając na uwadze, że nie podjęto żadnych działań w celu postawienia osób odpowiedzialnych przed sądem;
- Q. mając na uwadze, że po tym jak w dniu 9 kwietnia 2013 r. przed najwyższym sądem wojskowym wznowiono proces w sprawie zamordowania Floriberta Chebeyi, dyrektora wykonawczego Voice of the Voiceless (VSV) i członka Zgromadzenia Ogólnego Światowej Organizacji przeciw Torturom (OMCT), oraz Fidèle'a Bazany, członka VSV, adwokaci Peter Ngomo Milambo, Emmanuel Ilunga Kabengele oraz Regine Sesepe otrzymali pogróżki;

Czwartek, 12 września 2013 r.

R. mając na uwadze, że w dniu 7 sierpnia 2013 r. w miejscowości Kawakolo w regionie Pweto, w prowincji Katanga, Godfrey Mutombo, członek organizacji pozarządowej Libertas, padł ofiarą brutalnego morderstwa z rąk grup rebeliantów, które od 2011 r. szerzą terror w niektórych miejscowościach na północy prowincji;

1. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnym nasileniem się przemocy we wschodniej części DR Konga, co wiąże się z poważnymi konsekwencjami politycznymi, gospodarczymi, społecznymi, humanitarnymi i związanymi z bezpieczeństwem w DR Konga oraz w całym regionie, który już teraz jest niestabilny i nieprzewidywalny;

2. zdecydowanie potępia niedawny wybuch przemocy we wschodniej części DR Konga, zwłaszcza masowy ostrzał prowadzony przez grupę M23 i inne grupy zbrojne, w szczególności Demokratyczne Siły Wyzwolenia Rwandy (FDLR), czego wynikiem są ofiary śmiertelne, ranni i szkody wśród ludności cywilnej; potępia prowadzone przez rebeliantów ukierunkowane ataki na Monusco, w wyniku których zginęło kilka osób, w tym tanzański żołnierz sił pokojowych, a kilka innych odniosło rany; apeluje do wszystkich zainteresowanych stron o zapewnienie dostępu i ochrony agencjom humanitarnym niosącym pomoc cierpiącej ludności cywilnej;

3. domaga się natychmiastowego położenia kresu naruszeniom praw człowieka, w tym zatrważającej i rozpowszechnionej przemocy seksualnej i przemocy na tle płci (rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1820 (2008) z dnia 19 czerwca 2008 r.) oraz tragicznemu w skutkach poborowi i wykorzystywaniu dzieci przez jednostki zbrojne; wyraża solidarność z cierpiącą z powodu wojny ludnością DR Konga;

4. z całą mocą wzywa wszystkie właściwe władze do podjęcia natychmiastowych działań w celu przeprowadzenia bezstronnego, dogłębnego dochodzenia w sprawie wszystkich przeszłych i obecnych przypadków naruszeń praw człowieka oraz do współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym; apeluje o podjęcie działań mających na celu dopilnowanie, aby osoby winne naruszeniom praw człowieka, zbrodniom wojennym, zbrodniom przeciwko ludzkości, przemocy seksualnej wobec kobiet oraz wcielaniu dzieci do ugrupowań zbrojnych zostały wskazane, zidentyfikowane, oskarżone i ukarane zgodnie z krajowym i międzynarodowym prawem karnym;

5. stanowczo potępia wszelkie formy wspierania z zewnątrz grupy M23 i innych destrukcyjnych sił w DR Konga oraz zwraca się o natychmiastowe i trwałe zaprzestanie udzielania takiego wsparcia;

6. popiera misję brygady interwencyjnej Monusco, czyli rozpoczęcie działań ofensywnych przeciw zbrojnym grupom, w tym M23, pochwała intensywne dążenie Monusco do realizacji mandatu, w szczególności w zakresie ochrony osób cywilnych, oraz zachęca do kontynuacji tych wysiłków; apeluje w szczególności do Rady Bezpieczeństwa ONZ o podjęcie wszelkich niezbędnych działań zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa nr 2098 (2013) w celu ochrony osób cywilnych we wschodniej części DR Konga;

7. wzywa, by w ramach poszerzonego wspólnego mechanizmu weryfikacji (EJVM) przeprowadzono gruntowne śledztwo w sprawie pochodzenia pocisków moździerzowych i bomb, które dostają się z terytorium DR Konga do sąsiedniej Rwandy; apeluje o większą przejrzystość i regularność sprawozdań EJVM;

8. zaznacza, że jakakolwiek bezpośrednia interwencja DR Konga w krajach ościennych może tylko zaognić sytuację; wzywa wszystkie zainteresowane podmioty regionalne do okazania najdalej idącej powściągliwości i do powstrzymania się od wszelkich działań lub deklaracji, które mogłyby prowadzić do dalszego pogorszenia sytuacji; wzywa kraje ościenne do pełnego poszanowania suwerenności DR Konga i jej integralności terytorialnej;

9. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki państw członkowskich ICGLR, UA oraz ONZ w zakresie zabiegów i inicjatyw na rzecz wypracowania trwałego, strukturalnego i pokojowego rozwiązania politycznego tego kryzysu; wzywa do przestrzegania wszystkich postanowień zawartych w porozumieniu ramowym w sprawie pokoju, bezpieczeństwa i współpracy;

10. wzywa kraje regionu Wielkich Jezior – w szczególności w związku ze zobowiązaniami poczynionymi w lutym 2013 r. w ramach porozumień z Addis Abeby – aby zaangażowały się we wspólne wspieranie pokoju, stabilności i bezpieczeństwa z myślą o wzmocnieniu regionalnego rozwoju gospodarczego, zwracając szczególną uwagę na pojednanie, poszanowanie praw człowieka, walkę z bezkarnością, ustanowienie bezstronnego systemu sądownictwa i większą odpowiedzialność rządzących;

Czwartek, 12 września 2013 r.

11. z zadowoleniem przyjmuje rozmowy pokojowe w regionie, które odbyły się w dniu 5 września 2013 r. w Kampali pod auspicjami przewodniczącego ICGLR, prezydenta Ugandy Yoweriego Museveniego, wzywa wszystkie zainteresowane strony do udziału oraz zachęca władze kongijskie do wspierania dialogu między społecznościami, w szczególności tymi, które są dotknięte konfliktem;
12. wzywa UA oraz kraje regionu Wielkich Jezior do dalszego działania na rzecz walki z nielegalną eksploatacją zasobów naturalnych oraz handlem nimi, gdyż stanowi to jedną z przyczyn rozpowszechniania i przemytu broni, co z kolei jest jednym z czynników podsycających i zaostrzających konflikty w regionie Wielkich Jezior;
13. wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE, UA i ONZ, aby nadal dokładały wszelkich starań, by zapewnić ludności zamieszkującej wschodnią część DR Konga bardziej skoordynowaną i skuteczną pomoc oraz przyczynić się do działań podejmowanych w reakcji na katastrofę humanitarną;
14. z zadowoleniem przyjmuje udostępnienie przez Komisję dodatkowych 10 mln EUR w celu zapewnienia pilnie potrzebnej pomocy dla 2,5 mln ludzi w DR Konga, w wyniku czego pomoc kryzysowa UE dla DR Konga i regionu Wielkich Jezior w 2013 r. wyniesie 71 mln EUR, a UE stanie się największym darczyńcą pomocy humanitarnej dla tego kraju;
15. nalega, aby rząd DR Konga dokończył reformy sektora bezpieczeństwa, oraz wzywa do podjęcia działań – zarówno na szczeblu krajowym, jak i międzynarodowym – mających zwiększyć autorytet państwa oraz praworządność w DR Konga, szczególnie w dziedzinie zarządzania i bezpieczeństwa, co obejmuje bliską współpracę z misją pomocy wojskowej UE (EUSEC) oraz misją pomocy policyjnej UE (EUPOL), którą to współpracę należy kontynuować w celu skonsolidowania pokoju i bezpieczeństwa zarówno w kraju, jak i w regionie Wielkich Jezior;
16. zachęca parlament, senat i prezydenta DR Konga Josepha Kabilę do wdrożenia wszelkich środków niezbędnych do ugruntowania demokracji i do zapewnienia rzeczywistego udziału w sprawowaniu rządów w kraju wszystkim siłom politycznym reprezentującym wolę obywateli kongijskich, na podstawie przepisów konstytucyjnych i ustawowych, a także wolnych i uczciwych wyborów; podkreśla, że należy uwzględnić zalecenia unijnej misji obserwacji wyborów z 2011 r. i wprowadzić reformy o podstawowym znaczeniu dla kontynuacji procesu wyborczego, w tym poprzez zagwarantowanie odbywania się wyborów lokalnych;
17. wzywa władze Konga, aby w każdych okolicznościach gwarantowały obrońcom praw człowieka nietykalność fizyczną i psychiczną oraz przeprowadziły szybkie, gruntowne, bezstronne i przejrzyste dochodzenie w celu zidentyfikowania wszystkich osób odpowiedzialnych za groźby, zamachy i morderstwa, których ofiarami byli obrońcy praw człowieka;
18. podkreśla znaczenie przyjęcia długo oczekiwanych aktów prawnych, w tym ustawy o ochronie obrońców praw człowieka i ustawy o zgodności prawa krajowego ze statutem rzymskim;
19. zaleca, aby Rada Bezpieczeństwa ONZ na 24. sesji przyjęła stanowczą rezolucję ponownie ustanawiającą mechanizm monitorowania sytuacji w zakresie praw człowieka w DR Konga i zawierającą apel do wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka o przedstawienie sprawozdania dotyczącego sytuacji w zakresie praw człowieka w DR Konga;
20. apeluje do władz kongijskich o zapewnienie utworzenia wyspecjalizowanego mieszanego trybunału, który pomógłby w zwalczaniu bezkarności i w osądzeniu sprawców poważnych naruszeń praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego w DR Konga, w tym przemocy seksualnej wobec kobiet;
21. uważa, że przejrzystość pod względem dostępu do zasobów naturalnych DR Konga i kontroli nad nimi oraz sprawiedliwa redystrybucja zasobów za pośrednictwem budżetu państwa są niezbędne do zrównoważonego rozwoju tego kraju; w związku z tym wzywa UA i kraje regionu Wielkich Jezior do przyjęcia dalszych środków mających na celu walkę z nielegalną eksploatacją zasobów naturalnych i z handlem nimi, a także wzywa UE i całą społeczność międzynarodową do zacieśnienia współpracy z DR Konga w tej dziedzinie;

Czwartek, 12 września 2013 r.

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Unii Afrykańskiej, rządowi państw regionu Wielkich Jezior, prezydentowi, premierowi i parlamentowi Demokratycznej Republiki Kongo, sekretarzowi generalnemu ONZ, specjalnej przedstawiciel ONZ ds. przemocy seksualnej podczas konfliktów zbrojnych, Radzie Bezpieczeństwa ONZ oraz Radzie Praw Człowieka ONZ, a także Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE.

P7_TA(2013)0389

Sytuacja w Republice Środkowoafrykańskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej (2013/2823(RSP))

(2016/C 093/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie z Libreville (Gabon) z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie rozwiązania kryzysu polityczno-wojskowego w Republice Środkowoafrykańskiej, podpisane pod egidą głów państw i szefów rządów Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS), które określa warunki zakończenia kryzysu w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ z dnia 14 sierpnia 2013 r. w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej, a także sprawozdanie kierownika Zintegrowanego Biura Narodów Zjednoczonych ds. Budowania Pokoju w Republice Środkowoafrykańskiej (Binuca), sprawozdanie podsekretarza generalnego ds. pomocy humanitarnej i sprawozdanie podsekretarza generalnego ds. praw człowieka,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2088(2013) z dnia 24 stycznia 2013 r. oraz oświadczenia Rady Bezpieczeństwa dotyczące Republiki Środkowoafrykańskiej i zwracając się do Rady Bezpieczeństwa o wsparcie nowej operacji pod przewodnictwem Afryki,
- uwzględniając decyzję Rady ds. Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 19 lipca 2013 r., zezwalającą na rozpoczęcie operacji wzmocnienia pokoju pod przewodnictwem afrykańskim począwszy od dnia 1 sierpnia 2013 r.,
- uwzględniając nadzwyczajne szczyty ECCAS gromadzące głowy państw i szefów rządów, które odbyły się w N'Djamena (Czad) w dniu 21 grudnia 2012 r., 3 kwietnia 2013 r. i 18 kwietnia 2013 r., a także podjęte na ich decyzje dotyczące utworzenia Tymczasowej Rady Narodowej (TRN) dysponującej uprawnieniami legislacyjnymi i ustawodawczymi oraz przyjęcia planu dotyczącego procesu transformacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając posiedzenie międzynarodowej grupy kontaktowej, które odbyło się dnia 3 maja 2013 r. w Brazzaville (Kongo) i na którym zatwierdzono plan dotyczący transformacji oraz powołano specjalny fundusz wspierający Republikę Środkowoafrykańską w tym działaniu,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 21 grudnia 2012 r., 1 i 11 stycznia 2013 r., 25 marca 2013 r., 21 kwietnia 2013 r. oraz 27 sierpnia 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając oświadczenie komisarza ds. pomocy humanitarnej i ochrony ludności z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie nowych konfliktów, jakie wybuchły w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,